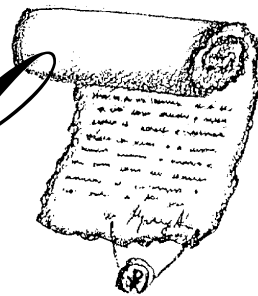

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

2013. október 06. Templomszentelés ünnepe

XXI. évfolyam 3. szám

Új munkaév, új feladatok

Elkezdődött az új munkaév, lassan belerázódunk az év rendjébe. Milyen jó, hogy az első, induló lépések után mindjárt itt egy ünnep, amelyből erőt meríthetünk, hiszen templomunk születésnapját ünnepeljük. Mik legyenek az év fontos feladatai?

Első helyen a hitoktatás megújítását említem. Egyrészt, mert elkezdődött az iskolában az órarendi keretben történő hitoktatás. Köszönöm a szülőknél, akik a hittant választották. Első tapasztalataim, hogy az elsőöknél a létszám nagyobb, mint az ötödikben. Most folyik annak a felmérése, hogy ki hogyan áll a hitbéli útján. Különösen az ötödikeseknél látható, hogy vannak elmaradások, a két iskola 15 gyerekéből csak négy volt elsőáldozó. Ez persze helyzetjelentés és feladat. Jó kérdés, és érdemes lesz azon elgondolkodni, hogy azokat a családokat, ahol nem a hittant választották, bár gyermeküket megkereszteltették, hogyan tudjuk megszólítani.

Ide kapcsolódnak a felnőtteknek szóló hitünkről szóló programok. Sajnos az érdeklődés igen csekély, pedig fontos találkozási lehetőséget adnak ezek az alkalmak. Fontosnak tartom, hogy ne csak a Szentmisén találkozzunk, hiszen közösségbe hívott bennünket Isten.

A közösség építésének jó alkalmá lehet egy-egy kirándulás vagy kötetlen program. Éppen ezért szervezünk egy közös plébániai kirándulást október 23-ára. A 9 órai ünnepi Szentmise után indulunk, úti célunk Makkosmária, olyan módon, hogy elmegyünk Normafához tömegközlekedéssel, majd onnan gyalog Makkosmáriára, (4-5 km lefelé haladva) majd Budakeszi felé jövünk vissza. Szeretném erre a kirándulásra az összes hittanost meghívni.

Második helyen templomunk belső felújításának szervezését említem. Erről külön cikkben írok.

Fontos eseménye lesz az őszi időszaknak a vizitáció. Főpásztorunk személyesen vagy megbízottja által kánoni látogatáson járja végig az egyházmegye plébániáit. Ez nemcsak egyszerűen egy ünnepi Szentmisét jelent, hanem egy helyzetfelmérést is. Egy erre a célra készített kérdőív alapján tekintjük át plébániánk helyzetét. Hozzánk a bíboros úr Székely János segédpüspököt küldi, november 28-29-30-án. A program kialakítása folyamatban van. Mivel az esemény éppen advent kezdetére esik, az új egyházi évet ennek a látogatásnak lendületében kezdhetjük majd el.

Templomunk 258 év óta nemzedékről nemzedékre összegyűjti a Krisztusban hívőket. Most a mi feladatunk, hogy hívjuk az itt lakókat, kérjük Isten áldását településünkre, plébániánkra. A Szentlélek ereje vezessen bennünket ebben az évben is!

Fülöp Ákos plébános

Hit éve 3. – Elhatározások és apostolkodás

2012. október 11. – 2013. november 24.

„A Hit évének minden kezdeményezése segíteni akarja a **hit örömteli újrafelfedezését** és a róla szóló megújuló **tanúságtételt.**” (Hittani Kongregáció javaslatai a Hit évéhez)

Rátaláltam-e újra Jézusra? Szorosabban fogom-e Barátom kezét? Ezeket vagy ezekhez hasonló kérdéseket tehetünk fel magunknak a Hit évének lezárásához közeledve.

A Hit évének meghirdetésekor XVI. Benedek pápa és a Hittani Kongregáció elsődleges célként tűzte ki a hívek személyes Isten-kapcsolatának megújítását, megújulását. Ez pedig csak a Szentlélek által lehetséges. Ha igenel tudunk válaszolni a fenti kérdésekre, akkor adjunk hálát az Úrnak ajándékaiért és kérjük, hogy további elhatározásokkal segítse lelki életünk fejlődését. Ha Jézust egyenlőre távoli ismerősnek érezzük, akkor még konkrétabban fogalmazzuk meg a Hozzá vezető úton felmerült nehézségeinket és elhatározásainkat ennek fényében hozzuk meg. Minden imádságunk végén a hálaadás mellett legyen egy-egy olyan kis döntés, ami számon kérhető (nem maradjon nyom nélkül) és ami az erényekben való növekedésünket segíti.

Nagy Szent Gergely mondta egy szentbeszédében: „Amikor észreveszitek, hogy valami előnyösnek bizonyult a számotokra, igyekeztek másokat is odavonzani. Ugyanígy kell vágyotok arra, hogy mások elkísérjenek benneteket az Úr útjain ... amikor Istenhez mentek, ne menjetek egyedül.”

A keresztény hivatás természete szerint apostolkodásra való meghívás. Ne gondoljuk, hogy szívességet teszünk Istennek azzal, hogy megismertetjük Őt más emberekkel. Jézus megbízásából tesszük. A jó példa manapság különösen fontos. Könnyen akadnak olyan emberek, akik eltávolodtak Istentől vagy a hitük gyakorlásától, és nem hajlandók beszélgetést folytatni semmilyen természetfeletti vagy egyszerűen lelki témáról. Ám az egyenes viselkedés tanúsága – a személyes, családi, szakmai és társasági életben – soha nem múlik el nyomtalanul. „Pusztá létükkel a világban – írja a XVI. Benedek pápa – a keresztények arra vannak hivatva, hogy felragyogtassák az igazság Szavát, amelyet az Úr Jézus hagyott ránk.”

A hit szeretetben teljeseedik ki. Aki Krisztust tudja élete középpontjába helyezni, az önmagán túljutva meg tud nyílni mások felé. A szeretet a többieknek nyújtott szolgálatban, a figyelem konkrét cselekedeteiben, a dolgaik iránti érdeklődésben mutatkozik meg. Kezdjük a hozzánk legközelebb állóknál! Legelőször abban nyilvánul meg, hogy ugyanazt akarjuk, amit Isten: hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére.

Így is megfogalmazhatnánk: apostolkodás = nagyon boldoggá tenni az embereket. (BBE)

„Észrevettétek, hogy minden emberben – benned és bennem is – működik egyfajta pszichikai előítélet, egy szakmai pszichózis? Amikor egy orvos meglát valakit az utcán, nem is tudatosul benne, de az jut az eszébe, hogy: ennek az embernek baj van a májával. És ha egy szabó látja meg, arra gondol: milyen rosszul öltözött, vagy éppen: milyen jó szabású a ruhája. A cipész pedig a cipőjére figyel... És neked meg nekem, Isten gyermekeinek, akik Isten szeretetétől indítva szolgáljuk a többi embert a világban, amikor az embereket látjuk, lelkekre kell gondolnunk, és ezt kell mondanunk magunkban: itt van egy lélek, akinek segíteni kell, egy lélek, akit meg kell érteni, egy lélek, akivel együtt kell élnünk, egy lélek, akit meg kell menteni.” (Szent Josemaria Escriva)

Keresztény Értelmiségiek Szövetsége (KÉSZ) templomunkban tartott programjairól

A „Nagytétény központ komplex rehabilitációja” című városrehabilitációs projekt keretében elkülönített Programalap felhasználásával megvalósuló mini-projektek támogatására, Budafok-Tétény Önkormányzata és a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége Budafok - Tétény csoportja.

Három vallási tartalmú program megszervezését tette lehetővé.

- 2013.március 7. Concelebrális szentmise után Dr. Osztie Zoltán plébános atya, a Keresztény Értelmiségiek szövetségének /KÉSZ/ országos elnöke a II. Vatikáni Zsinat döntéseiről tartott elgondolkoztató előadást. Az estét megkoronázta Petrás Mária csángó énekesnő műsora.
- 2013.április 15. Vörös Károly a Patrona Hungária történelem tanára Szent Lászlóról, mint lovagkirályról (1040-1077) tartott előadást. Bepillantást engedett a kor európai világába. Kamarazenét hallgattuk, előadók: Dinnyés Soma cselló, Szabó Zsolt viola de gamba (térdhegedű 18. sz.) Vári Kovács Emese ének. Tartalmas, szép este volt.
2013. május 6. Barna Gábor etnográfus „A magyarok Máriája” címmel tartott előadást. Kiemelte a magyarok különleges Mária tiszteletét, valamint végigvette az év Mária ünnepeit, valamint a magyarországi kegyhelyeket.
A 34 tagú Musica Ludens kórus előadásában Balássy Péter vezényletével hallgattuk meg Puccini: Missa di Glória-t. Felejthetetlen volt.

Mind a három alkalommal a programok után a Közösségi Házban agapéval és beszélgetéssel zártuk a rendezvényt. A Budafok-Tétény KÉSZ csoport nevében:

Luigitschné Herczeghalmy Ilona

Lelki gyakorlat a kívülálló szemével

Úgy érkeztem a Jó Pásztor Lelkigyakorlatos Házba Sáregresre, mint az egyik résztvevő kísérője.

Az első este az ismerkedésé volt. Miután elhelyezkedtünk, megérkezett Didák testvér is Szegedről, a lelki gyakorlat vezetője. Ő legtöbbször számomra ismeretlen volt, az esti beszélgetés folyamán mesélt az életéről, például a Mátrában töltött remeteségről vagy arról, hogyan lett nevelőtanár egy egyházi gimnáziumban. Néhány szóval felvázolta tervét a következő két napra: zsolttárok tanulmányozása. Azt hiszem, nem csak én voltam kissé meglepődve a témától.

Péntek reggel aztán belevetettük magunkat a „zsolttárológiába”, elemeztük és értelmeztük őket. A „szünetekben” pedig mindenki a házi feladatát próbálta megoldani, ami tulajdonképpen gyűjtőmunka volt a zsolttárok szövegéből, de személyre szabottan, saját életünk alapján. Estére mindenki megalkotta a saját zsolttárát, szabadon felhasználva létező zsolttárokat és/vagy hozzátevé a saját maga által alkotott sorokat. *(Én itt már feladtam, de nekem szabad volt.)*

Másnap következett a legkomolyabb rész, az igazi gyakorlat, mikor mindenki elmondta a kápolnában a saját zsolttárát. Itt csúcsozott ki a gyakorlat, nyerte el értelmét, mert hallgatóság előtt csak tiszta szívvel, őszintén lehet elmondani a saját zsolttárunkat. Ez már nem egy jelentés nélküli, a történelmi homályból elősejltő vers mormolása volt, hanem minden szava a lehető legszemélyesebb hitvallás.

Levezetéképp szombat délután megérkezett Ákos atya, aki Didák testvér helyett tartotta a lezáró misét, családi hangulatban.

Azt hiszem a lelki gyakorlat mindenkinek személyes és katartikus élményt nyújtott, annak ellenére, hogy első látásra archaikus témával foglalkozott. Nekem legfőképpen a társaság nyitottságát, szeretettel való felém fordulását mutatta meg, amit persze már eddig is tapasztaltam.

(L. Zsuzsanna)

Lelki gyakorlat a résztvevő szemével

Szokásos időben, július végén tartotta a nagytétényi (Szeibert András-féle) családos közösség éves lelki gyakorlatát, ezúttal Sáregresen.

Ez a szinte egyutcás kicsiny falu Sárbogárdtól délre található szép és nyugodt környezetben. A számunkra ideiglenes otthont adó épületegyüttes az Emmaus Karizmatikus Katolikus Közösség tulajdona. Nagyon jól felszerelt és céltudatosan kialakított helyre kerültünk. Az előbbire példa a mosogatógép, amihez persze helyben nem lehetett tablettát kapni: „Hát kedvesem, nincs arra szüksége itt senkinek. Egyszer volt a faluban egy mosogatógép, amikor még volt orvos, de hát ő már elköltözött.” tájékoztattak a „főteri” boltban. A jó kialakítást pedig az jelezte, hogy minden tevékenységhez tartozott helyiség és nem kis örömmre egy kápolna is nyílt az étkező mögött. Mindig tetszik, mikor a várakban, kastélyokban mutatják a „mini” templomokat és elgondolom, hogy milyen jó lehetett itt élni, mindig „kéznél volt az Isten”. Nálunk, a munkahelyem vezetői még sosem vetették fel, hogy az alagsorban kialakítanának egy imahe-lyet. ☺

Első vacsora után érkezett meg Didák testvér. Az általa elmesélt történetek alapján egy olyan érdekes személyiség körvonalazódott, aki nem akar megfelelni a társadalom által oly nagyon előnyben részesített formáknak, skatulyáknak, elvárásoknak, kitaposott ösvényeknek, viszont jól ki tud bontakozni, ha értelmes és rugalmas vezetők keze alá kerül. Mint kiderült neki szerencséje volt ebben. Mindenkit az csigázott fel leginkább, hogy két évig remeteként is élt. Elmondása szerint – legnagyobb meglepetésünkre – akkor érezte magát legközelebb az emberekhez.

Másnap reggeltől a lelki élet a zsoldárok köré szerveződött. Először saját életünkön keresztül ismerkedtünk a dicsőítésekkel, majd adott témák segítségével „dolgoztuk fel” azokat, ki a fűben fekvő, ki a padon a fák alatt ülve, ki sétálgatva. Miután kellően „kiképeztük” magunkat, jött az igazi kihívás, a saját zsoldár készítése. Búcsúzásképpen ezt hagyta meg nekünk Didák testvér, de azt is elmondta, hogy a kezdeti kétségeire rációval, a társaság komolyan vette a „feladatokat”. Jól teljesítettünk, elégedett velünk és örül, hogy termékeny földre esett az a bizonyos mag. Amikor az esti misén felolvastuk a lelkünk által diktált saját zsoldárjainkat, azok mélyen érző, kifinomult, alázatos, istenszerető és esendő emberek érzéseit tükrözték.

(T. Zoltán)

„Aki itt született, haza kell térjen, mint a harang” *

Tíz éve, 2003. december 1-én, advent első vasárnapján a 10 órás szentmise előtt Dr. Erdő Péter bíboros felszentelte az új harangunkat és egyben útjára bocsájtotta az előző napon a toronyból leengedett gyergyószentmiklósi harangot.

A közadakozásból 1920-ban öntött, mívés, áttört csipkészetű nagy harang hányattatása 1947. augusztus 17-én kezdődött, amikor Kállai Miklós 1943. II. 23-án kelt miniszterelnöki rendelete értelmében a vörösréz ötvözetből készült, legalább 25 cm legkisebb átmérőjű harangokat az állam háborús célra igénybe vette, rekvirálta. A katolikus egyháztól összesen 1.628 db, 511 tonna súlyú harangot gyűjtöttek be. Ez lett a sorsa a tétényi nagyharangnak is.

A gyergyószentmiklósi harang túlélte a földre zuhanást, a nagytétényi ólomgyárba szállítást és szerencsére beolvasztására nem került sor. A front gyors közeledtét kihasználva a megmenekült székelyföldi harangot a hiányzó, korábban beolvasztott harangunk helyére emelték.

A dolog feledésbe merült egészen a 90-es évek közepéig. Akkor kezdődött meg a harang visszaadásának és egy új harang készítésének kimunkálása.

A gyergyószentmiklósi harangot zárandokok kísérték haza, ahol december 6-án nagy ünnepség keretében fogadták, közszemlére tették ki, hogy „mindenki megcsodálhassa, személyesen megérinthesse és üdvözölhesse”.

Eredeti helyén 2004. április 10-én, nagyszombat éjszakáján szólalt meg újra, hogy hangjára elinduljon a feltámadási körmenet.

Álljon itt az 541 kg tömegű 1.025 mm átmérőjű gyergyószentmiklósi harang felirata:

**SZENT MIKLÓS PÜSPÖK TISZTELETÉRE ÖNTETTE
A GYERGYÓSZENTMIKLÓSI
ROM.KATH. EGYHÁZKÖZSÉG 1920.**

Az alsó peremen:

ÖNTÖTTE NOVOTNY ANTAL FIA TEMESVÁROTT 3962. SZ.

Olvasunk verset, mert érdemes!

Októberi nemzeti ünnepünkhöz közeledvén egyre többször hangzik el Illyés Gyula: Egy mondat a zsarnokságról című verse.

Azt azonban kevesen tudják, hogy van a költőnek egy másik, ugyanolyan mély gondolatokat tartalmazó költeménye is, amely ugyancsak egy mondatból áll. Íme:

Illyés Gyula: Szörnyű fegyver

Minden ütődés, átkod
Hiába ellenem,
Szörnyű a fegyverem:
A végén megbocsátok.

A Lengyelországban öntött 420 kg tömegű, 870 mm átmérőjű, "B" hangolású "új" harangunk felirata:

**ÖNTETTETETT ISTEN DICSŐSÉGÉRE,
A NAGYBOLDOGASSZONY TISZTELETÉRE,
A BUDAPEST-NAGYTÉNYI TEMPLOM ÉKESSÉGÉRE,
A GYERGYÓSZENTMIKLÓSI HARANG HELYÉBE,
AZ ÚR 2003. ESZTENDEJÉBEN.**

A felső peremen:

**ME FACIT JOANNES FELCZYNSKI CAMPANARUM FUSOR E
POLONIA AD 1868-2003**

Amikor délidőben megszólal, vagy misére hív a tíz éve felszentelt nagyharangunk, egy pillanatra gondoljunk azokra az élő és időközben elhunyt személyekre, akik 60 év múltával áldozatos munkájukkal, szép nemzetközi összefogással begyógyítottak egy XX. századi háború okozta sebet.

(botos i)

(*Hajdó István gyergyószentmiklósi főesperes plébános)

Keresztút a budafoki kálvárián

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünneplése jeruzsálemi eredetű. Két külön eseményre emlékezik egyházunk. Krisztus keresztjének megtalálására valamint visszaszerzésére.

A Szent Lipót templom lélekarangjának elnémulása után megkezdtük keresztút-járásunkat Hollai Antal esperes atya vezetésével, a kerület papjaival és kb. negyven hívővel.

A keresztút-járás bevezető gondolatai egyrészt János első levelében található: „Megismertük és hittünk a szeretetben, amellyel Isten van irántunk” (1Jn 4,16), valamint XVI. Benedek pápa nagyböjti üzenete.

„Az élő Isten megismerése út a szeretet felé, s amikor a mi akaratumk igent mond az Ő akaratára, ez az igen egyesíti az értelmet, az akaratot és az érzelmet a szeretet mindent átfogó aktusában. Természetesen ez egy folyamat, állandó úton-lét: a szeretet soha nincs „készen”, nincs „befejezve”.

Ebből ered, hogy minden kereszténynek szüksége van a hitre, az Istennel való találkozásra Krisztusban, mely felébreszti bennünk a szeretetet és megnyitja szívünket a felebarát számára úgy, hogy számunkra a felebarát számára úgy, hogy számunkra felebaráti szeretet már

nem egy kívülről rájuk erőltetett parancs, hanem a hitünk következménye, mely a szeretetben tevékeny.”

A keresztút szövegét libanoni fiatalok szerkesztették, Béchara Boutros Rai bíboros, antióchiai pátriárka vezetésével. (A maroniták Szent Maron remetéről elnevezett szír keresztények, a szír maronita egyház keleti szertartású katolikus egyház, az Apostoli Szentszékekkel teljes közösségben.)

A VII. állomás során, mikor Jézus másodszor esik el a kereszttel, talán mi is ráismerhetünk megoldhatatlannak tűnő helyzeteinkre, melyek előítéletekből-gyűlöletből is adódhatnak. Ilyen a közel-keleti vallási konfliktus is. Viszont a vallásszabadság tiszteletben tartásával tudunk csak az igazság felé és ezáltal Isten felé haladni.

A befejező gondolat és a hitvallás után a Mi Atyánk, Üdvözlégy, Dicsőség imák következtek. Antal atya pedig a záró áldás előtt megemlítette, hogy a keresztút lelkünk javára válik, illetve azon lelkek javára, akiért felajánlottuk.

Ha az Úr Jézus keresztjére tekintünk, szívvel és kellő lelkülettel, a mi keresztjeink hordozásához is kegyelmet, erőt és hitet kapunk.

Király Z.

Templomunk orgonája nyolcvan éves!

1933. január 15-én az egyházközség képviselőtestülete egyhangú lelkesedéssel megszavazta egy új „művészi” orgona beszerzését. Az 1821-ben állított régi,- több mint száz évig szolgálta Isten dicsőségét- javíthatatlanná vált.

Az új orgonát Barakovits János rákospalotai műorgona-építő mesternél rendelték meg. A szerződés megkötésére február 27-én a képviselő-testület 15 tagú küldöttsége utazott Rákospalotára. Az orgona még abban az évben elkészült, kétmanuális játékasztallal, plusz pedállal, 9 regiszterrel, 513 db síppal, pneumatikus traktúrával szolgálja a liturgikus zene igényeit. (A traktúra a játszóasztalt köti össze az orgonaszekrényvel, az információ átvitelére szolgál.) 4450 Pengő volt az orgona ára, amelyhez az elektromos fúvószerkezet (a motor: Magyar Brown-Boweri) még 600 Pengőbe került.

Tisztelettel és elismeréssel gondolunk Elődeinkre, akik válságos években művelték e csodás dolgot.

A hangszerek királynőjét Keszthelyi Ferenc atya 1990-ben felújította. A munkához szükséges különleges halbört Ő szerezte be külföldről. Az elektromotort a Ganz gyárban sikerült generálni. Rendszeres karbantartással nagy az esélye, hogy ez az orgona is 100 éven túl szolgáljon.

Mi is nagy feladatok előtt állunk. Ákos atya elindította a templom-belső felújítását. Az elkészült munkáknak örülünk, köszönjük!

Most rajtunk a sor! Vegyük komolyan a Plébános Úr biztatását: Hallgassuk meg egymást, beszéljük meg dolgainkat, fogjunk össze, s akkor álmaink valóra válhatnak.

Hiszem, hogy a közös munka és lelkesedés megerősíti közösségünket, így nagylelkű Elődeink nyomába léphetünk.

Endrődi László

A templombelső felújításáról

Kedves testvérek!

Az elmúlt években többféle próbálkozásunk volt pályázatot nyerni a templombelső felújítására. Azokon a pályázati lehetőségeken, amelyek ilyen felújításokat támogatnak nem indulhattunk, mert olyan volt a kiírás. Ezért – fenntartva a pályázatok figyelését – új módon szeretnék próbálkozni. Mind az Egyházmegyénél, mind az önkormányzatnál fontos szempont, hogy mekkora önrészt tudunk biztosítani. Éppen ezért a következőket szeretném:

- Ki-ki mondja el, írja le, mennyit tud a templombelső felújítására szánni. Nyilvánvaló, hogy nem egy összegben egyszerre tudjuk ezt megtenni. Éppen ezért azt kérdezném, havonta milyen összeget tud erre a célra ajánlani, és azt mennyi ideig vállalja.

- Keressünk olyan embereket a környezetünkben, akik szívesen adnának valamekkora összeget. Kérjük meg őket, szintén mondják el, mennyit és mennyi ideig tudnak vállalni.

- Keressünk olyan vállalkozókat, akik tudnának támogatni minket ebben a munkában. Számukra a befizetett összegről nyugtát állítunk ki. Lehetőség van arra, hogy tartós támogatási megállapodást kössünk, amely alapján az összeg 20 %-a levonható az adóalapból.

A belső restaurálásra az adott árajánlat 72 millió forint. Terveim szerint restaurátor 3 év alatt végezné el a munkát. Ha magunk 10 millió forintot össze tudunk adni, és ezzel az önrésszel tudnánk támogatásért fordulni, könnyebb lenne a maradék összeg megszerzése.

Természetesen a mindennapi élethez szükséges persely- és önkéntes adományok beérkezése az eddigiekhez hasonlóan szükséges.

A befizetés kétféleképpen történhet. A legegyszerűbb állandó megbízást adni a saját bankban az átutalásra. Természetesen, ha valaki csekket kér, tudunk adni. A befizetett összeg a plébánia építkezési számlájára kerül.

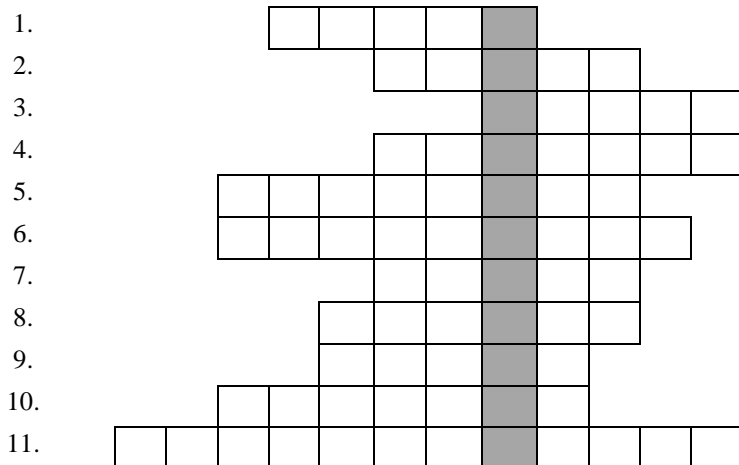
Hálásan köszönöm eddig is megtapasztalt nagylelkűségüket!

Akos atya

Név:		
Lakcím:		
Megajánlott összeg:	egy összegben	havonta fizetve	
Fizetés módja:	csekket kérek	banki átutalás	
Bankszámlaszám:	CIB 11100104-19819514-37000004		

GYEREKSAROK

Az előző számunk rejtvényének megfejtése: **IMÁDSÁG!**

1. Jézus Anyja
2. A mi Megváltónk
3. A mi mennyei Atyánk
4. Ezzel a fajta imával adunk hálát az Istennek mindazokért a dolgokért, amit kaptunk tőle
5. A legfontosabb emberi tulajdonság
6. Mi a mennyei Atya vagyunk
7. Ezzel fejezzük ki a sajnálatunkat, ha valami rosszat tettünk
8. Isten népének a közössége
9. A templom központi helye
10. Jézus jele
11. Ebben vagyunk az Istennel, ha imádkozunk

PIROSKA ÉS FARKAS

cserkész csapata a Pilisben kirándult, s ott láttak sziklamászókat gyakorolni. Voltak köztük kezdők, akik görcsösen kapaszkodva, az edző utasításait követve lassan-lassan jutottak felfelé. Aztán leereszkedve, a pihenő során elképedve nézték, hogy az oktatójuk pillanatok alatt milyen könnyedén jutott fel ugyanoda.

Persze a cserkészek szája is tátva maradt. - Vajon mennyivel lenne gyorsabb nála is Eröss Zsolt, ha még élne? – mormolta társai felé Farkas.

Otthon Piroska azonnal feltette a kérdést: - Nem szörnyű az, hogy valaki kockáztatja az életét, sőt a társa életét is csak azért, hogy kitűzzön egy zászlót valahol a Föld tetején?

Aztán nagyon elcsodálkozott nagymama válaszában.

- Nagyon keveset tudok arról, milyenek a körülmények több ezer méter magasan. Hogy lehetne nekem, alföldinek, az ottani tragédiáról megalapozott véleményem? De láttam a TV-ben egy igen jó beszélgetést a Hópáruccal. Szimpatikus és nagyon józan, megfontolt embernek tűnt.

Farkas bólogatott: - Biztosan az volt, mert a világ élmezőnyébe tartozott!

Nagymama folytatta: - Engem inkább az izgat, Piroska, hogyan képes valaki eljutni a legjobbak közé? Mi volt az erősege, mit lehetne eltanulni tőle? A tátrai balesete után mi módon tudott kimászni a testi-lelki csapásból? Bizonyára nagyon szilárd akaraterevel, önmagát legyőző fizikai és szellemi erőfeszítésekkel.

- Azt javaslom, keressétek az emberekben a jó tulajdonságokat, mindazt, ami számotokra példál szolgálhat, ami gazdagít titeket.

Farkas stréberkedett: - Mi keressük! Ki a legjobb mondjuk szélsőnek, ki középhátvédnek. Hogy legerősebb legyen a csapat összeállítása!

- Igen, helyes, - hagyta helyben nagymama. - De mondanék most még egy személyes tanulságot. Edzenie, képeznie, „gyötörnie” kell magát a kis királyfinak, hogy mire szembejön vele a hétfejú sárkány, már meg tudjon gyűrőzni vele!

- Szeretnék hozzásegíteni benneteket az ilyen győzelmekhez. Ha most nekiültök a csülökpörköltnek, abból annyi kalóriát kaptok, hogy erősebbek lesztek, az biztos!

ke

KIRÁNDULÁS!!!

Gyerekek, fiatalok, felnőttek!!!!

Várunk szeretettel október 23-án, amikor közösen útnak indulunk Makkosmáriára! Különösen hívjuk a hittanos gyermekeket és Szüleiket!

Indulás: a reggel 9 órakor kezdődő ünnepi Szentmise után a templom előtt

Mit hozzál? Enni-innivalót és sok-sok jókedvet! :)
(részleteket a heti hírlevélben olvashatod)

VÁRUNK!!!

KRÓNIKA

- Jún. 06.** Első csütörtök
- Jún. 09.** Te Deum a 10 órakor kezdődő Szentmisén, ahol hálát adtunk az elmúlt tanévért.
- Júl.27-Aug. 02.** Hittanos tábor.
- Aug. 15.** Nagyboldogasszony ünnepe – templomunk búcsú-ünnepe. Plébánia kertünkben egy jót beszélgethetünk, miközben a szorgos kezek által készített finomságokat fogyasztottuk. Köszönet érte!
- Aug. 30.** Sursum Corda hangversenysorozat nagytétényi állomása. A Fodor Kamaraegyüttes hangversenyét hallhattuk. Közreműködtek: Petőfi Erika – hegedű, Sisak Gergely – cselló, Bak Orsolya – csembaló.
- Szept. 08.** Tanévkezdő Veni Sancte Szentmisén hívtuk a Szentlélek segítségét az új tanévre.
- Szept. 18.** Képviselőtestületi megbeszélés a plébánián.

NAPTÁR

- Okt. 05.** **Ünnepi Szentmise a templomszentelés ünnepén**, majd közös együttlét a közösségi házban.
- Okt. 23.** 9 órakor ünnepi **Szentmise**, majd **KIRÁNDULÁS** Makkosmáriára.
- Nov. 01.** **Mindenszentek ünnepe.** A püspöki kar rendelkezése szerint ettől az évtől **parancsolt ünnep**. Szentmise 18.30-kor.
- Nov. 02.** **Halottak napja** – Szentmise 18:30-kor.
- Nov. 07.** **Első csütörtök.** A Szentmise után csendes szentégimádás a kápolnában 20 óráig.
- Nov. 24.** **Krisztus Király vasárnapja.**
- Nov. 28-30.** **Főpásztori vizitáció** egyházközségünkben.
- Nov. 30.** **Adventi koszorúkötés**, esti szentmisén megáldásra kerülnek az elkészített koszorúk.
- Dec. 01.** **Advent 1. vasárnapja.** Adventben hétköznapokon Rorate misét mondunk reggel 6 órakor.
- Dec. 23.** **Idősek karácsonya** 16 órakor.
- Dec. 24.** **Szenteste** – délután 16 órától Pásztorjáték a templomban.
- Dec. 25.** **Karácsony ünnepe**

KEMPIS

(Részletek)

Második könyv

II./7. Jézust mindennél jobban kell szeretnünk

III.

Majd mindennek vesztét láthatod, amit Jézuson kívül emberekre építesz.

Ne bízz a széltől ingatott nádban, ne támaszkodjál reá, mert minden ember akár a fű, elhullik minden dicsősége, mint a mezei virág.

Hamar megcsalatkozol, ha csak az emberek külső viselkedésére figyelsz.

Ha csak másokban keresed vigasztalásodat, hasznodat, többször látsz kárt, mint gyarapodást.

Ha mindenben Jézust keresed, bizonytalansággal megtalálsz Jézust.

Ha pedig magadat keresed, vesztedre magadat találsz mindenütt.

Mert az az ember, aki nem keresi Jézust, többet árt magának, mint az egész világ és minden ellensége.

Kempis Tamás: Krisztus követése

(Fordította Jelenits István Dr. Ecclesia, Budapest, 2004. Kilencedik kiadás.)

A Hírlevelet kiadja: a nagytétényi római katolikus egyházközség.

Alapította: Verőczei Gábor plébános és Szeibert András, Felelős kiadó: Fülöp Ákos plébános

Szerkesztik az erre jelentkezők, írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak, vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban, azok a következő személyeket keressék:

Németh Zsuzsanna (főszerkesztő) (1225 Budapest Zambelli L. utca 39.

Tel: (20) 482-9574)

pasztor-zsu@freemail.hu

Németh András (tördelő-szerkesztő) (2440. Százhalombatta, Strand utca 44.

Tel: (23) 357-195)

annus.nemeth@gmail.com

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket.

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg. Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2. oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 20 Ft. A költségek fedezésére adományokat elfogadunk.

90